

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Via post och e-post:

ju.L2@regeringskansliet.se

Justitiedepartementet
Enheten för familjerätt och allmän
förmögenhetsrätt
103 33 Stockholm

2015-06-26

Ju2015/3954/L2

FF dnr 197/6

Ett effektivare förbud vid bristande kreditprövning (Ds 2015:24)

Finansbolagens Förening ("Finansbolagen") har genom remiss den 4 maj 2015 inbjudits att lämna synpunkter på rubr. departementspromemoria. Föreningens medlemmar består av finansbolag som är kreditmarknadsbolag, finansiella institut, konsumentkreditföretag samt vissa banker och bankfilialer som bedriver finansieringsverksamhet.

Förslaget

I departementspromemorian föreslås ett tillägg i 51 § konsumentkreditlagen (2010:1846) med innebörden att Konsumentverkets beslut om förbud att lämna krediter ska gälla omedelbart, om inte annat anges i beslutet. Utgångspunkten bör således enligt förslaget vara att ett beslut om förbud ska gälla omedelbart. Enligt nuvarande ordning gäller ett sådant beslut först från och med det att beslutet fått laga kraft.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 mars 2016.

Finansbolagens synpunkter

Finansbolagen delar ansatsen i promemorian att företag med allvarliga brister i sin kreditprövning inte ska få fortsätta lämna krediter till konsumenter. På ett principiellt plan delar föreningen även resonemanget kring regelneutralitet. Som finansbranschen påtalat i många andra sammanhang finns det dock en rad problem med Finansinspektionens sanktionsmöjligheter. Det främsta motivet till att Finansinspektionen kan meddela omedelbara beslut är inte heller att myndigheten ska kunna skydda konsumenter, utan att värna den finansiella stabiliteten. Då några motsvarande skäl inte föreligger i nu aktuellt sammanhang saknas stöd för slutsatserna i promemorian om behovet och ändamålsenligheten av en sådan långtgående lagstiftningsåtgärd som föreslås.

Det är föreningens uppfattning att de ingripandemöjligheter som Konsumentverket har enligt nuvarande reglering är fullt tillräckliga och därtill avsevärt mer proportionella för att komma tillrätta med eventuella problem kring bristande kreditprövningar än det förslag om omedelbart förbud som presenteras i promemorian. En varning är en allvarlig form av sanktion som påverkar förtroendet avsevärt för institutet och kan ibland i sig vara tillräckligt avskräckande. Straffavgiften är ett ytterligare instrument för att gradera överträdelsen. I sammanhanget bör erinras om att det överväldigande antalet aktörer i branschen har väl utvecklade kreditprövningsrutiner som är i linje med de krav som regelverket ställer. Det finns här också ett egenintresse, då ingen kreditgivare vill drabbas av kreditförluster.

Finansbolagen kan konstatera att rättsläget på området i väsentliga delar är mycket oklart. Ur rättssäkerhetssynpunkt är det mot denna bakgrund nödvändigt att en domstol efter överklagande ges möjlighet att pröva saken innan beslutet blir gällande. De två i domstol anhänggjorda målen (Konsumentverkets beslut i ärendena 2014/542 resp 2014/243), som också föranlett framlagda förslag, aktualiserar problematiken kring det oklara rättsläget och accenturerar det olämpliga med att införa omedelbart gällande beslut.

De två aktuella målen visar också att Konsumentverket trots det oklara rättsläget inte tvekar att låta beslut gälla omedelbart (Konsumentverket utgick felaktigt från att så var fallet). Detta kan få särskilt orimliga och oproportionella konsekvenser för företag vars huvudsakliga verksamhet består av kreditgivning. För dessa innebär ett förbudsbeslut att de måste lägga ned hela sin verksamhet. Att Konsumentverket i en efterföljande process, som kan ta många år, kan visa sig ha missbedömt rättsläget är då en klen tröst. Möjligheterna att få fram praxis från högre instanser begränsas också eftersom företag som tvingas lägga ned sin verksamhet kanske inte har möjlighet och förutsättningar att driva en kostsam och långdragen process mot Konsumentverket.

De skäl som redovisas i promemorian till stöd för ett omedelbart förbudsbeslut är inte av sådan tyngd att de förändrar föreningens bedömning, som avstyrker förslaget.

Vid val av lagstiftningsåtgärd bör också normalt den minst långtgående åtgärden prövas innan mer långtgående åtgärder föreslås. En lämpligare åtgärd hade varit att istället låta utvärdera effekterna av de lagändringar som genomfördes 2014 i syfte att ge Konsumentverket bättre möjligheter att ingripa mot bristfälliga kreditprövningar.

Stockholm som ovan
FINANSBOLAGENS FÖRENING

/Lars Zacharoff/

/Adrian Dowlati/